UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 70.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

Τῷ αὐτῷ. ο.

†πάθ. Εἰ γαστρὸς, ὡς εἶπες, οὐχ ἥττησαι, τοῦ γήρως τοῦτο κωλύοντος, πόθεν σοι τὰ γαστρὸς ἐκβακχεύει νεώτερα; τὸ γὰρ κρατεῖν ὅλως γαστρὸς, κρατεῖν ἐστὶ τῶν παθῶν.

Eidem. 70.

Si ventri, vt abs te dictum eſt, minimè ſuccumbis, ſenectute videlicet prohibente, quid eſt quòd ventris vitia iuuenilem in modum in te bacchantur? Etenim ventri prorſus dominari, perturbationibus animi dominari eſt.

Ἡλίωνι μοναχῷ. οα.

Τὸ ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένον, οὐκ ἔστιν ἁπλοῦν, ἀλλ᾽ ἔχει τινὰ διπλόην τοῖς παχέσι κεκαλυμμένην, τοῖς δὲ λεπτοῖς γεγυμνωμένην. ἡ ἡμέρα, φησὶν, ἡ ἑβδόμη, κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ, πλὴν ὅσα ποιηθήσεται πάσῃ ψυχῇ. λατρείαν ἐνταῦθα τὴν δουλείαν καλεῖ. οὐδὲν οὖν, φησὶ, τῶν δουλοπρεπῶν, καὶ οἱονεὶ ἀνδραποδιζόντων ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πρὸς θεὸν σχολῆς, ἐργάσεσθε ἐν σαββάτῳ, ὃ καταφορτίζει βάρη. ὑμᾶς βάρει ἁμαρτημάτων. ἀνέσεως γὰρ καὶ ἀφέσεώς ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ οὐ χρὴ συνδέσμοις κακῶν τὸ ἀξίωμα αὐτῆς ἐνυβρίζεσθαι. τὸ δὲ, ὅσα ποιηθήσεται πάσῃ ψυχῇ, χρὴ καὶ. χρῆναι ἐργάζεσθαι, ὅσα τῇ ψυχῇ φέρει τὸ κέρδος, ταῦτα πληροῦν ἐνομοθέτησεν, εὐχὴν, προσευχὴν, ἡσυχίαν, νουθεσίαν, εὐποιΐαν, σωφροσύνην, ἐγκράτειαν, ἀλήθειαν, ἁγνείαν, καὶ ὅσα τούτοις ὑπὸ πόδας εἴρηται, ἅπερ εἰς τὸν ἔσω διαβαίνοντα ἄνθρωπον, τὸν ἔξω ἐλευθεροῖ σκανδάλων καὶ περιστάσεων, ἐκνικῶντος τοῦ κρείττονος.

Helioni Monacho. 71.

Id quod in lege dictum eſt, minimè ſimplex eſt, verùm duplex quiddam habet, quod craſſis quidem animis opertum eſt, tenuibus autem & acutis nudum & apertum. Dies ſeptimus, inquit, ſanctus vobis vocabitur. Non facietis in eo vllum opus *Leuit. 23.* (λατρευτὸν) ſeruile: verùm quæcunque fiet omni animæ: per λατρείαν hoc loco ſeruitutem intelligit. Nihil igitur, inquit, ſeruilium rerum, ac vos ab otio in Dei cultu collocando tanquam ſeruos abſtrahentiũ, die Sabbati facietis: nec quod vos peccatorum pondere deprimat. Eſt enim recreationis ac remiſſionis dies: nec ipſius dignitatem vitiorum colligationibus dedecorari, contumeliáque affici conuenit. Quod autem ſequitur, nimirùm, quæcunque fient, ea animæ fieri oportere, per hæc verba ea omnia, quæ animæ lucrum afferunt, expleri præcepit, hoc eſt, precationẽ, quietem, admonitionem, beneficentiam, pudicitiam, continentiam, veritatem, puritatem, & quæ deinceps dicta ſunt. Quæ quidem ad internum hominem tranſeuntia, externum ſcandalis & aduerſis caſibus liberant: Superante videlicet eo quod melius ac præſtantius eſt.

Τῷ αὐτῷ. οβ.

Οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσι καὶ ἀναίτιοί εἰσιν, ἐπειδὴ παντὸς ἔργου χειροκμήτου ἐν σαββάτῳ κεκωλυμένου, αὐτοὶ ξυλοκοποῦσι, καὶ πῦρ ἅπτουσι, καὶ τὰς θυσίας κρεανομοῦσιν, ἀτὰρ, ὡς μὲν ἔργα κοινὰ, πληροῦν ἐν σαββάτῳ οὐκ ἐπιτρέπονται, ὡς δὲ θυσίας, ἐπιτελεῖν οὐ κωλύονται,

Eidem. 72.

Sacerdotes in templo Sabbatum polluunt, & ſine culpa ſunt. *Matt. 12.* Quoniam cùm opus omne, quod manu conficitur, die Sabbati prohibitum ſit, ipſi ligna cædunt, & ignem accendunt, & victimarum carnes diſtribuunt. Quæquidem, vt communia opera, die Sabbati explere minimè permittuntur: vt autem hinc ſacrificium